

НЕГОДА Борис Михайлович (07, за паспортом — 08. 04. 1944, с. Калиня, нині Кам'янець-Поділ. р-ну Хмельн. обл. — 18. 01. 2020, м. Кам'янець-Подільський) — графік, живописець, скульптор, педагог. Батько [О. Негоди-Бучковської](#). Заслужений художник України (1999). Обл. премія в галузі образотвор. мистецтва ім. В. Розвадовського (1994), Всеукр. премія ім. І. Огієнка в галузі мистецтва (2010), Чернів. обл. премія ім. О. Киселиці (2015). Член НСХУ (1977). Закін. Київський художній інститут (1974; викл. [В. Касіян](#), [В. Чебанник](#), Т. Яблонська). Працював у Чернів. худож.-вироб. майстернях (1974–81); на творчій роботі; від 1997 — викладач живопису, 1999–2019 — професор кафедри образотвор. мистецтва Кам'янець-Поділ. університету. Основні галузі — живопис (олійна пастель, акварель, олія), станк. і книжк. графіка (офорт, мідьорит, гравюра на міді, ксилографія, резерваж), плакат (темпера, резерваж, гуаш), скульптура (пам'ятники, погруддя, мемор. дошки, скульптурні композиції). Виробив влас. стиль живопису — «алегор. символізм». Учасник всеукр., всесоюз. худож. виставок від 1972. Персон. — у Чернівцях (1976, 1991–92, 1997, 2009, 2015, 2018), Москві (1976–77), Києві (1977–78, 1982, 2002, 2013), Модесто (шт. Каліфорнія, США, 1992), Кам'янці-Подільському (1994, 1996, 2004, 2010–11, 2015–19), Хмельницькому (1998), Відні (2002), Берліні (2005). Окремі роботи зберігаються у Чернів. худож. і краєзн. музеях, Хмельн. і Кам'янець-Поділ. картин. галереях, Музеї гетьманства (Київ), Музеї Т. Шевченка в Торонто (Канада).

Фотоілюстрації

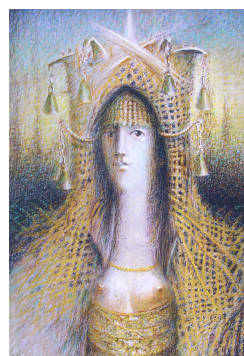
Основні твори

літографії до віршів «Енгармонійне», «Арфами, арфами...» П. Тичини (обидві – 1973), серія офортів «Лірницькі пісні Поділля» (1974); серії гравюр до творів «Земля», «У неділю рано зілля копала» О. Кобилянської (обидві – 1976); графіч. триптих «Світанок. Розстріляний ранок» (1979); плакати – «Драма І. Франка "Украдене щастя"» (1980), театр. плакат «Народна комедія Ю. Федьковича "Запечатаний двірник"» (1984), «Сім культур» (2001); гравюра на цинку «Кам'янець-Подільський національний заповідник. Старе місто» (1981); мідьорит до роману «Кров людська – не водиця» М. Стельмаха (1992); іл. до кн. «Зелений борщ для принцеси» Б. Грищука (Хм., 2002); серії пастелей – «Сни дитинства» (1993–95), «Верлібри пастелі» (1994–98; 2004), «Витоки» (2002–13), «Скіфи» (2003–11), «Ангели» (2004–07), «Шевченкіана» (2007–10), «Фрески» (2010–11), «Козацьке письмо» (2012–15), «Гоголіана» (2017–19); пастелі – «Осіньна пісня весняних тіней» (1995), «Срібляста колискова білого коня» (1996); пам'ятники – Ю. Січинському (1994), В. Свідзинському (2006), М. Драй-Хмарі (2009; усі – м. Кам'янець-Подільський), воїнам-інтернаціоналістам (2007, смт Чемерівці; 2011, смт Нова Ушиця; обидва – Хмельн. обл.); скульптурна композиція «Зруйнований храм людської душі» (1997); мемор. дошки – М. Леонтовичу, І. Огієнку (обидві – 2003; усі – м. Кам'янець-Подільський); погруддя Т. Шевченка (2014, смт Нова Ушиця).

Рекомендована література

1. Урсу Н. Вогонь душі, крилате каяття і сутінки бажання // Подільянин. 1996, 8 трав.;
2. Качкан В. Музика ліній // Кам'янець-Поділ. вісн. 1998, 4 лип.;
3. Слободянюк Т. Борис Негода: «Без Вітчизни немає Всесвіту» // Поділ. вісті. 2002, 2 лип.;
4. Дільманбетова М., Сімашова А. Мистецький храм художника Бориса Негоди: Собор муз // СіЧ. 2007. № 6;
5. Добровольський В. Верлібровані пастелі професора Негоди // Поділ. вісті. 2015, 31 груд.;
6. Урсу Н., Бугерчук У. Чари козацького письма. Мальовниче життя Бориса Негоди. Кам'янець-Подільський, 2018.

[Н. О. Урсу](#)

Бібліографічний опис:

Негода Борис Михайлович / Н. О. Урсу // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72771>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).